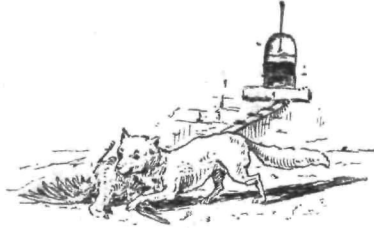

V tem pride lovec s psom-jazbečarjem. Lisica se brž skrije v svojo votlino, veverica se pa pritiska k deblu, da bi skrita opazovala, kaj se zgodi. — Pes šine v lisičino luknjo in prižene kmalu iz nje lisico, ki jo lovec ustrelj. — Ko se pa veverica zopet čuti varno, si misli: „Tu imaš! Meni si kopala jamo, sedaj si pa sama padla vanjo.“

Sušec in mali traven.

Spisal Ivo Trošt.

Meseca sušec in mali traven, soseda v pratiki in v prirodi, sta se nekoč pogovarjala, kdo bi ljudem huje nagajal z vremenom.

Mali traven: „Bratec, dobro rogoviliš, odkar so razglasili začetek pomladi. Braniš se je z občudovanja vredno spretnostjo. Napravil si že sneg in led; veter je dvignil prah in pripeljal sušo, mraz si poslal in slano.

Toda jaz bi se branil še boljše, pa so mi določili en dan manj kot tebi.“

Sušec: „Saj se ti pozna, da si mlajši od mene. Že name so ljudje hudi, da je groza. Koliko greha, godrnjanja in jeze bi bilo šele potem, ko bi bil ti na mojem mestu ter bi gospodaril celo en dan več! Bog že ve, zakaj odbije kozi rog.“

Odtlej meseca sušec in mali traven nista več prijatelja: ako je prvi moker, je drugi suh ali pa narobe.

